ब्रह्मेत्यादि यथा गौणं न तथा गौणम् ।). E. अ neg. and परोक्ष.

अपरोक्षज्ञान Tatpur. n. (-नम्) The knowledge of what is not transcendental. Comp. परोक्षज्ञान. E. अपरोक्ष and ज्ञान.

अपरोक्षि denom. parasm. (-क्षयति) To make visible or perceptible; e. g. पीयूषस्तदन्नमशुचि दृष्ट्वा तस्याशुचिभावमपरोक्षयामास. E. अपरोक्ष, denom. aff. णिच्.

अपरोध Tatpur. m. (-धः) Prohibition, a prohibiting injunction; the same as प्रतिषेध q. v.; e. g. in the *Mímánsá Sútra* प्रागपरोधान्मलवद्वाससः. E. रुध् with अप, kṛit aff. घञ्.

अपरोपित Tatpur. m. f. n. (-तः-ता-तम्) Thrown off, shot off; e. g. यत्र पतत्यबलानां दृष्टिर्निशिताः पतन्ति तत्र शराः । तच्चापरोपितशरो धावत्यासां पुरः स्मरो मन्ये. (Comp. अनुमान 2.) E. रुह्, in the caus., with अप, kṛit aff. क्त.

अपरोहित. A various reading of अवरोहित q. v. (in the *Gańa* to *Páń.* IV. 2. 90.).

अपर्ण I. Bahuvr. 1. m. f. n. (-र्णः-र्णा-र्णम्) Leafless.
2. f. (-र्णा) A name of Umá, as a daughter of Himavat and Mená, so called because she did not even eat a leaf during her performance of religious austerities, while her sisters एकपर्णा and एकपाटला partook at least, the one of one leaf and the other of one Pátalá flower. E. अ priv. and पर्ण.
II. Bahuvr. m. f. n. (-र्णः-र्णा-र्णम्) Free from debt or obligation; e. g. तत्रापर्णाय ततस्तनयाङ्कैमी तपस्यपर्णायतत । तुलितसुपर्णाय ततस्तस्यागमनाय सर्तुपर्णाय ततः ।. E. अप and ऋण.

अपर्तु Bahuvr. m. f. n. (-र्तुः-र्तुः-र्तु) Out of season, unseasonable. E. अप and ऋतु.

अपर्परीक Tatpur. m. (-कः) Fire. (According to the E. I. H. Ms. 217 of *Jatádhara;* the reading अपपारिकः given by *Rádhákántadeva,* on the same authority, s. v. अग्नि seems to be less correct.) E. अ compar. and पर्परीक; lit. 'like a sun'.

अपर्य denom. par. (-र्यति) To become other (?). [According to a *Gańa* to *Pánini* III. 1. 27.; but the word is omitted in the *Kášiká* and *Gańaratnam.* and its meaning is not stated.] E. अपर, denom. aff. यक्.

अपर्यन्त Bahuvr. m.f.n. (-न्तः-न्ता-न्तम्) Unlimited, unbounded. E. अ priv. and पर्यन्त.

अपर्याप्त Tatpur. m. f. n. (-प्तः-प्ता-प्तम्) 1 Incomplete, insufficient (&c. the reverse of पर्याप्त); e. g. अथाप्रकर्षितं तद्बन्धकं वृद्धये ऽप्यपर्याप्तं तदा सामकं दत्त्वापि बन्धं लभेताधमर्णः &c. 2 Unable, incompetent; e. g. अपर्याप्तं तदस्माकं बलं भीष्माभिरक्षितम् ।. E. अ neg. and पर्याप्त.

अपर्याय Tatpur. m. (-यः) Want of order or method. E. अ neg. and पर्याय.

अपर्यायविधान Tatpur. n. (-नम्) A precept given, a rite enjoined, without regard to the order in which it is to be observed amongst other precepts or rites; e. g. in the *Mímánsá Sútra:* विधेस्त्वेकश्रुतित्वादपर्यायविधानात् ..... (*Śabara* on the latter word: सामान्यङ्गानि न पर्यायेण विधीयन्ते । कदाचित्समिधो यजति कदाचित्तनूनपातमिति ।). E. अ neg. and पर्याय-विधान.

अपर्यावर्तित Tatpur. m. f. n. (-तः-ता-तम्) Not reversed, not subverted, not destroyed; comp. the following. E. अ neg. and पर्यावर्तित.

अपर्यासित Tatpur. m. f. n. (-तः-ता-तम्) The same as the preceding; e. g. परैरपर्यासितवीर्यसंपदां पराभवो ऽप्युत्सव एव मानिनाम् (comm. परैः शत्रुभिरपर्यासितापर्यावर्तिता वीर्यसंपद्येषां तेषां &c.). E. अ neg. and पर्यासित.

अपर्वक Bahuvr. m. f. n. (-र्वकः-र्विका-र्वकम्) Without a joint. E. अ priv. and पर्वन्, samás. aff. कप्.

अपर्वदण्ड Bahuvr. (? or Tatpur.) m. (-ण्डः) A variety of the Saccharum śara, a sort of grass; comp. रामवाण and रामशर. E. अपर्वन् and दण्ड.

अपर्वन् I. Tatpur. n. (-र्व) A day which is not marked in the calendar as a पर्वन् q. v., which is not a holy day, not the day of the full and change of the moon, not the 8th and 14th of each half month &c. (*Sáyańa* explains it however by पौर्णमासी or day of the full moon, when अ would seem to be an expletive.) E. अ neg. and पर्वन्.
II. Bahuvr. m.f.n. (-र्वा-र्वा-र्व) Without a joint. Comp. अपर्वक. E. अ priv. and पर्व.

अपल I. n. (-लम्) A pin or bolt. E. ?
II. Bahuvr. m. f. n. (-लः-ला-लम्) Without flesh &c. E. अ priv. and पल.

अपलपन Tatpur. n. (-नम्) Denying. Comp. अपलाप. E. लप् with अप, kṛit aff. ल्युट्.

अपलपित Tatpur. m. f. n. (-तः-ता-तम्) Denied, concealed, disowned; e. g. यो हि शशमात्रो भूत्वा स्थितस्तेन कथमात्मा लोके नापलपितः स्यात्. E. लप् with अप, kṛit aff. क्त.

अपलपनीय Tatpur. m. f. n. (-यः-या-यम्) To be denied, to be disowned; e. g. योगसिद्धयो (comm. अणिमादिसिद्धयो) ऽप्यौषधादिसिद्धिवन्नापलपनीयाः. E. लप् with अप, kṛitya aff. अनीयर्.

अपलषण Tatpur. n. (-णम्) Cessation of desire or covetousness; comp. अपलाषिन्. E. लष् with अप, kṛit aff. ल्युट्.

अपलाङ्गल I. Tatpur. n. (-लम्) A bad or defective plough.
II. Bahuvr. m. f. n. (-लः-ला-लम्) 1 Having a defective plough. 2 Without a plough.
III. Avyayíbh. (-लम्) 1 Without a plough. 2 Except a plough. (The word is udátta on the last syllable; comp. the remark s. v. अपकुक्षि.) E. अप and लाङ्गल.

अपलाप I. Tatpur. m. (-पः) 1 Denial, abnegation; e. g. श्रुत्या सिद्धस्य नापलापस्तत्प्रत्यक्षबाधात्; or न धर्मापलापः प्रकृतिकार्यवैचित्र्यात्. 2 Concealing. 3 Love, affection; (this meaning, given in some Koshas, arises perhaps from: self-denial, self-abnegation, scil. in favour of another). E. लप् with अप, kṛit aff. घञ्.
II. m. (-पः) (In Medicine.) 'The upper part of the sides under the shoulder' (*Suśruta:* अंसकूटयोरधस्तात्पार्श्वोपरिभागयोरपलापौ नाम), of half a finger's dimension (*Bhávaprakáśa:* अर्धाङ्गुलौ), considered as one of the vital parts of the trunk, the wounding of which 'causes death after the blood has passed into the state of pus'. E. unknown; perhaps related in etym., although not in meaning, to पलाप.

अपलापदण्ड Tatpur. m. (-ण्डः) (In Law.) The fine inflicted on a defendant for denying a charge on which he gets convicted; it consists in payment of the whole value of the object of litigation to the king, after the claimant has received his due. (*Mitákshara:* ..... प्रत्यर्थी तदा दद्याद्धनं